

det sidste Aar. — Den hidtil bestaaende Regel paa dette Omraade har været, at Kommunalbestyrelserne have Ret til at eftergive Fattighjælpen, nu er dette ændret saaledes, at efter 5 Aar kan vedkommende forlange Hjælpen eftergivet, naar han ikke er under de oven anførte Betingelser, medens paa den anden Side Kommunalbestyrelserne ikke have Ret til at eftergive Fattighjælpen før efter et Aars Forløb.

5te Kapitel, der handler om Forholdet mellem Kommunerne med Hensyn til Fattigunderstøttelsens Udredelse, Tilbagebetaling m. m., har som en ny Regel, at Gjenstand for Erstatning er enhver Understøttelse, der indenfor de for Ydelse af Fattighjælp dragne Grænser og under Iagttagelse af Forskrifterne i en nærmere betegnet Paragraf er ydet af en Kommune til en ikke sammesteds forsørgelsesberettiget Person, dog med visse Undtagelser nemlig Udgifterne til Læge, Jordemoder, Begravelse, Pligtarbejde, Brevveksling og lignende. Disse nævnte Undtagelser betragtes overhovedet ikke som Fattighjælp, og viser den humane Aand, der raader i den nye Lov. — Refusionsretten er ordnet saaledes, at af de Omkostninger, der efter Loven ere Gjenstand for Refusion, kan tre Fjerdedele forlanges godtgjorte af den forsørgelsespligtige Kommune. — Med Hensyn til Hjemsendelse af dem, der have faaet Understøttelse, bestemmes, at enlige Personer, som ikke have fast Erhverv eller samleve med nære Slægtninge, kan hjemsendes, saasnt de have modtaget Fattigunderstøttelse, hvorimod Hjemsendelse af Familier er betinget af, at Understøttelsen udgjør en væsentlig Del af, hvad der medgaar til den trængendes Fornødenheder, at den i Løbet af de 2 sidste Aar, før Spørgsmaalet om Hjemsendelsen reises, har udstrakt sig over mindst 6 Maaneder eller at der er Grund til at